

Gospodine, daj mi da progledam!

Ciljevi:

- Prepoznati našu „duhovnu sljepoću“ i potrebu da nanovo progledamo. Moliti za dar novog gledanja koje nam omogućuje da „hodimo u novosti života“.
- Na temelju evanđeoskog ulomka o slijepcu Bartimeju (Mk 10, 46-52) prepoznati neke bitne korake koji su prethodili ozdravljenju slijepca, a koji govore o važnim koracima u našem duhovnom rastu.
- S jedne strane posvjestiti važnost osobnog zalaganja i ustrajnosti na putu vjere (primjer slijepca Bartimeja), ali i Božje angažiranosti za nas i naš život (primjer Isusa)
- Uvidjeti važnost da u životu ne možemo ići sami bez podrške i pomoći drugih (primjer, igra: „Utrka slijepaca!“)

Tijek susreta:

Prijepodneva radionica je podijeljena u tri dijela. U prvom djelu se čita i tumači evanđeoski ulomak o slijepcu Bartimeju. Tumač evanđeoskog ulomka je svećenik ili netko od animatora voditelja. Zatim slijedi igra: „Utrka slijepaca!“ Igra se odvija na sportskom igralištu. Mladi se dijele u tri grupe. Svaka grupa unutar sebe izabere četiri osobe koje će glumiti slijepce i četiri osobe koje će voditi slijepce. Slijepcima se povežu oči, a voditelj ih mora provesti što brže s jedne strane terena na drugu, ali zaobilazeći prepreke. Pobjednik je ona grupa koja prva provede sva četiri slijepca s jedne strane igrališta na drugu. Treći dio prijepodneve radionice održava se u grupama; gdje se iznose dojmovi o igri, a zatim se nastavlja razgovor o evanđeoskom ulomku kojega se želi osobno doživjeti.

Jerihonski slijepac Bartimej (Mk 10, 46-52)

- Meditativno pročitati tekst, a zatim svećenik ili animator voditelj tumače svim sudionicima zajedno.
- Trajanje 30 min.

⁴⁶Dođu tako u Jerihon. Kad je Isus s učenicima i sa silnim mnoštvom izlazio iz Jerihona, kraj puta je sjedio slijepi prosjak Bartimej, sin Timejev. ⁴⁷Kad je čuo da je to Isus Nazarećanin, stane vikati: "Sine Davidov, Isuse, smiluj mi se!" ⁴⁸Mnogi ga ušutkivahu, ali on još jače vikaše: "Sine Davidov, smiluj mi se!" ⁴⁹Isus se zaustavi i reče: "Pozovite ga!" I pozovu slijepca sokoleći ga: "Ustani! Zove te!" ⁵⁰On baci sa sebe ogrtač, skoči i dođe Isusu. ⁵¹Isus ga upita: "Što hoćeš da ti učinim?" Slijepac mu reče:

"Učitelju moj, da progledam." 52Isus će mu: "Idi, vjera te tvoja spasila!" I on odmah progleda i uputi se za njim.

Tumačenje teksta:

Današnje evanđelje govori o slijepcu Bartimeju. On je prosió pored puta na ulazu u Jerihon. Jerihon je bio gradić uređen u helenističkom stilu udaljen od Jeruzalema oko 30 km. Kao takav bio je omiljeno mjesto za odmor hodočasnika koji su išli u Jeruzalem. Isus je sa svojim apostolima na putu u Jeruzalem i to je njegovo zadnje putovanje, jer će u Jeruzalemu biti sramotno osuđen i ubijen. Vjerojatno je slijepac Bartimej doznao da je Isus u gradu i da će uskoro krenuti put Jeruzalema. Proseći na mjestu koje je bilo izuzetno prometno svašta je mogao čuti i doznati. Tako je i on sigurno mnogo toga čuo o novom učitelju koji je svoje učenje potvrđivao čudesima. *(Jednako su i naše bake po selima najbolje informirane o raznoraznim događajima, jer poprilično vremena provode ispred avlije kako bi prodivanile o aktualnostima.)* Iz svega rečenog jasno je da reakcija Bartimeja u vrijeme Isusovog prolaska nije bila slučajna. Unatoč toga što nije mogao vidjeti Isusa on je o njemu toliko toga čuo *(znamo da slijepci imaju bolje razvijeni sluh)* i u svojoj mašti stvorio o njemu sliku. Sada je želio provjeriti, jeli njegova slika o Isusu ispravna?

Sv. Augustin je rekao da Isus uvijek prolazi blizu nas, a u jednoj molitvi napisao je da se boji kako ne bi primijetio Isusa koji je u blizini. I mi možemo večeras moliti „Isuse pomozí mi da te primjetim!“

Trebamo se zadiviti nad činjenicom da Isus uvijek čuje glas onih koji trebaju njegovu pomoć. Sjetimo se primjera kad Isus ozdravlja ženu koja je bolovala od krvarenja. Ona se unatoč velikoj gužvi oko Isusa uspjela probiti do njega i dotaknuti ga. *Mislila je u sebi: «Ukoliko se samo dotaknem skuta njegovih haljina ozdravit ću.»* Nakon što ga se dotakla, Isus je upitao: «Tko me se dotače?» Učenici su se snebivali na ovo Isusovo pitanje, jer se masa svijeta tiskala oko njega. Unatoč masi on je prepoznao vjeru one koja ga se dotakla i ozdravio je. Jednako je i s Bartimejom.

Zbog svog hendikepa, slijepac Bartimej, nije mogao točno odrediti gdje se Isus nalazi inače bi mu sigurno pohitio u susret. Ali je glasom želio skrenuti Isusovu pozornost na sebe. «Isus sine Davidov smiluj mi se!» Evanđelje nam govori kao su ga mnogi nastojali ušutkati, vjerojatno su među njima bili i sami učenici. Ne znamo koji je razlog bio posrijedi da su ga željeli pod svaku cijenu ušutkati, ali je moguće da su držali njegovu situaciju nepromjenjivom. Možda su u sebi govorili: «Bijednik će uvijek ostati bijednik!» Možda su jednostavno ljubomorno čuvali svoj privilegiranost da budu blizu Isusu. No, Isus nije tako mislio. On prepoznaje glas vapijućeg i zove ga k sebi. Isus čuje

glas vapijućih. Tako je bilo za njegovog zemaljskog života, tako je i danas. On i sada prolazi našim životnim putovima ne bi li čuo naš vapaj. Nemojmo se sramiti zazvati Isusa da nam se smiluje. Mnogo je glasova koji će nas hitjeti u tome utišati.

Ovom glasnom molitvom Bartimej poručuje da vjera nije samo privatna stvar i da se ne može zabraniti javno iznošenje vjerskih stavova i opredjeljenja.

Treba nas zadiviti reakcija Bartimeja nakon što je čuo da ga Isus zove. *On baci sa sebe ogrtač, skoči i dođe Isusu.* Pošto je bio siromašan taj ogrtač mu je sigurno puno značio. No, što vrijedi ogrtač u usporedbi s ozdravljenjem koje dolazi od Isusa. Bitno mu je bilo doći do Isusa, a pri tome se trebalo riješiti svih stvari koje bi ga u tome mogle zasmetati. Odbacivanje stare odjeće za prve kršćane je imalo veliko značenje. Ono govori o novom životu, novoj odjeći (bijeale haljine) koje slijedi nakon krštenja. Zanimljivo je da on trči, ali ne vidi. Jedine njegove oči u tom trenutku jesu njegova vjera u Isusa Krista. *Hodimo u vjeri ne u gledanju,* govori sv. Pavao. Što se više približava njegova vjera biva većom. Kad mu je Isus konačno postavio pitanje: «Što hoćeš da ti učinim?», njegova vjera je tada bila već toliko velika da je odgovorio: «Da progledam!»

Ovaj slijepac i nama, danas, pokazuje kako se dolazi k Isusu. Prvo treba **slušati** o Isusu (čitati evanđelja, upijati snagu Božje riječi, slušati svjedočanstvo Crkve osobito svetaca). Zatim treba **odbaciti sve što bi nas moglo sputavati**. Slijepac je odbacio ogrtač (koji mu je bio sigurno jako dragocjen), a mi nastojimo odbaciti naše dragocjenosti. Kada zavapimo Isusu pojavit će se mnogi **glasovi koji nas htjeti omesti**, važno je da se na njih ne obaziremo. Prema Isusu se **ide u vjeri**, a ne u gledanju. Slijepac nije vidio Isusa, ali je prema njemu potrčao očima vjere. Jedino što je imao bio je Isusov poziv koji je u njemu odjekivao «Dođi!». Ostao je vjeran tom pozivu. Njegov hod prema Isusu bio je i rast u vjeri. Svakim korakom njegova je vjera jačala. Snažna vjera nije nešto što se postiže preko noći, nego upornim hodom prema Isusu. Onoga trenutka kada se dogodio toliko željeni susret, Bartimej je točno znao što treba tražiti od Isusa. Isus nagrađuje njegovu vjeru: «Idi vjera te tvoja spasila!» i ozdravlja ga. Ne samo da su se Bartimeju otvorile tjelesne oči, nego su mu se otvorile i duhovne oči. **On ne odlazi od Isusa, nego kreće za njima.** Od sada više neće sjediti kraj puta kao nepoznata i bijedna osoba, već će ići putem Isusa iz Nazareta.

Da je ostao vjeran tome putu svjedoči nam i ovo evanđelje. To što je evanđelist Marko poznavao ime slijepca (Bartimej sin Timejev) znači da je on bio itekako poznat prvoj kršćanskoj zajednici. Susret koji se dogodio u Jerihonu zauvijek je promijenio život ovog čovjeka, a on je o toj promjeni svima govorio. Dogodio se i svima nam susret kod Jerihona. Amen!

Utrka slijepaca:

- Potrebno je pripremiti tamne marame i „slijepcima“ dobro povezati oči kako ne bi mogli ništa vidjeti.
- Tek kad se „slijepcima“ povežu oči na igralištu se stavljaju prepreke i započinje se s igrom. Pobjednik je ona grupa koja prva provede „slijepce“ s jedne strane igrališta na drugu.
- Trajanje igre 30 min.

Rad u grupama: (trajanje 30 min)

- prvo se dijele dojmovi igre. Dobro je da „slijepci“ kažu kako su se osjećali. Jesu li bili sigurni u rukama voditelja ili ih je bilo strah? Što se dogodilo kada su naišli na neku prepreku? Zatim govore voditelji. Kako su oni doživjeli svoje „slijepce“? Jesu li osjetili da im oni vjeruju ili su možda primijetili nesigurnost i sputanost?
- Zatim voditelj pokušava ovu igru usporediti s našim životom. Objašnjava da smo svi mi ponekada „slijepci“ koji ne možemo ići kroz život sami. Potrebni su nam drugi koji nas vode u čijim smo rukama sigurni. Za nas vjernike istinski voditelj je Bog.
- Ove misli povezuju se s evanđeoskim ulomkom te se grupi postavljaju sljedeća pitanja:
 1. Jesi li se ponekada u životu osjećao kao da si „pokraj puta“?
 2. Što ti govori činjenica da slijepac Bartimej nije poslušao one koji su ga ušutkivali, nego je još jače vikao. Doživljavaš li ponekad da si i sam ušutkivan u vjeri?
 3. Kako tumačiš gestu Bartimeja: „On baci sa sebe ogrtač, skoči i dođe Isusu.“
 4. Što govore ove riječi za tebe: „I on odmah progleda i uputi se za njim.“